

[Aksel Larsen.]

Promille af dansk Skibsfarts ordinære Bruttoindtægt, 2 Tusindele, en Femtedel Procent, hvorimod den samlede Skibsfart i Overskud, efter at Udgifterne er fradraget, har 27 pCt. af sin Bruttoindtægt. Jeg kan ikke forstaa, at disse Forhold virkelig kan faa Ministeren til at sige, at det vil være uforvarsvarligt at gennemføre den 3-skiftede Vagt: det kan Skibsfarten ikke faa Raad til.

Jeg er naturligvis ikke Tilhænger af, at Varene skal fordyres. Jeg vil ganske vist mene, at hvis den 3-skiftede Vagt kun kunde gennemføres paa Bekostning af en vis Varefordyrelse, saa maatte vi tage denne Varefordyrelse, fordi den 3-skiftede Vagts Indførelse vil være en simpel Retfærdighedshandling over for Søfolkene. Men jeg kan paa den anden Side ikke se, at der kan være nogen som helst Fare for Varefordyrelse, navnlig naar man tager i Betragtning, at Ministeren til sin Raadighed har hele dette udmærkede Apparat til Forhindring af uberegtiget Prisstigning, eftersom den 3-skiftede Vagts Indførelse vil koste saa uhyre lidt i Forhold til, hvad dansk Skibsfart bringer hjem i Overskud til Skibsfartens Kapitalister.

Jeg sagde, at jeg anser den 3-skiftede Vagts Indførelse for at være en simpel Retfærdighedshandling. Det mener jeg. Nu ved jeg vel, at den højtærede Minister ikke ønsker at diskutere dette ved denne Lejlighed, og det er hans gode Ret, da Forespørgselen formelt ikke behandler dette, selv om Forespørgselen er stillet i Anledning af den Begrundelse, Ministeren gav for, at han ikke vilde være med til at indføre den 3-skiftede Vagt nu eller give Søfolkene den, som Statsministeren udtrykker det, „i levende Live“.

Jeg maa dog have Lov til at anføre til Eftertanke, at der hersker mildest talt meget daarlige Forhold for de danske Søfolk i denne Tid; man kan jo selv regne det ud. Vi tænker os den Kulbaad, hvis Regnskab jeg har beskæftiget mig med: Dæksfolkene har 3-skiftet Vagt, det vil sige, at de 3 Gange skal 4 Timer paa Vagttørn, og saa har de 3 Gange 4 Timers Frivagt. Naar Vagten er forbi, skal de formodentlig først vaskes og have noget at spise. Det mindste, der gaar dermed, er da en halv Time, der kan godt gaa mere. Og saa kan de krybe til Køjs. Farvandet er minefyldt, og der er Undervandsbaade i Nordsøen, og det vil derfor ikke være mærkeligt, hvis det er svært at falde i Søvn med det samme under saadanne Forhold. Det vil ikke være

mærkeligt, hvis en saadan Sømand ofte maa ligge et Par Timer uden at kunne falde i Søvn. Er han saa godt og vel faldet i Søvn, skal han tørne ud, for en halv Time, før han skal paa Vagt igen, maa han jo op, hvis han skal naa at blive klar. Han skal ogsaa have Kaffe eller noget at spise, og det vil faktisk sige, at Søfolkene i denne Fart ikke kan faa ordentlig Nattesøvn, ja, ikke kan faa sovet bare nogenlunde tilstrækkeligt, undtagen naar Skibet ligger i Havn.

Ministerens har talt om Sikkerheden til Søs. Ja, det er nødvendigt at sørge for Sikkerheden til Søs, men jeg tror, at en af de Maader, hvorpaa man sørger for Sikkerhed til Søs, er, at man sikrer sig en udhvilet Besætning, og det kan man ikke faa med de Forhold og den Arbejdstid, der bydes Dæksfolkene nu om Stunder.

Det forekommer mig, at Ministerens Redegørelse for Skibsfartens Forhold, dens Bruttoindtægter og Udgifter og Fortjeneste sammenholdt med Børsens meget optimistiske Vurdering af dansk Skibsfarts Udsigter i tilstrækkelig Grad underbygger den Opfattelse, at Skibsfarten meget godt kan opfylde sine Forpligtelser til at give Søfolkene 3-skiftet Vagt. Jeg tillader mig derfor at give Udtryk for denne Opfattelse — som jeg haaber, Tinget vil tilslutte sig — ved at fremsætte følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Folketinget fastslaar, at Skibsfartens Indtjeningsforhold er særdeles gode, og at der aldeles ikke er økonomiske Hindringer for at indføre en fornuftig Arbejdstidsordning i danske Skibe. Tinget udtaler endvidere, at nu mere end nogen Sinde har danske Søfolk Krav paa rimelige Løn- og Arbejdsvilkår, og opfordrer derfor Regeringen til snarest at fremsætte Forslag til Lov om Arbejdstid i Skibe, hvorved Maksimalarbejdsdagen til Søs fastsættes til 8 Timer.

Tinget gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Folketinget fastslaar, at Skibsfartens Indtjeningsforhold er særdeles gode, og at der aldeles ikke er økonomiske Hindringer for at indføre en fornuftig Arbejdstidsordning i danske Skibe. Tinget udtaler endvidere, at nu mere end nogen Sinde har danske Søfolk Krav paa rime-